

1. Abigail's tragedie verandert in een verhaal van hoop

'Hij baande de weg'

Abigail* Geoffrey zit met haar dochtertje in een vluchtelingenkamp in Nigeria. In april dit jaar werd haar leven dramatisch op zijn kop gezet toen Fulani-extremisten haar dorp binnenvielen.

Haar man Matthew werd bij de aanval vermoord. Hun huis bleef overeind staan, maar daarmee was ook alles gezegd. Persoonlijke bezittingen werden vernield. Abigail moest met haar jonge dochtertje vluchten om aan de dood te ontsnappen.

Open Doors-medewerkers in Nigeria troffen Abigail aan in het vluchtelingenkamp juist op het moment dat ze zich afvroeg hoe ze ooit zou kunnen overleven. Ze had niet eens genoeg te eten voor haar 1-jarig dochtertje. De economische gevolgen van de coronacrisis maakten het haar extra moeilijk. Ze zag het leven somber in.

Maar dankzij extra voedselhulp van Open Doors, heeft Abigail weer nieuwe moed gekregen om door te gaan. We zijn blij om te kunnen schrijven dat ze inmiddels weer terug is gegaan naar haar eigen huis. Met extra kunstmest en zaaigoed van Open Doors. Ze kan straks zelf weer haar akker bewerken en in haar levensbehoefte voorzien.

Dit was net het kleine steuntje dat Abigail nodig had. We willen jullie bedanken voor jullie (gebeds)support. Die zorgt dat Open Doors-werkers in het veld de helpende handen van Christus konden zijn. Abigail: "Ik heb veel slapeloze nachten gehad: 'Waar haal ik mijn volgende maaltijd vandaan?' Nu ben ik God zo dankbaar, Hij heeft de weg voor mij en mijn dochtertje gebaad. Ik kan niet zeggen hoe blij en opgelucht ik ben! "

Dank- en gebedspunten

- Dank dat de Here God voorzag voor Abigail via de hulp van lokale Open Doors-medewerkers. Abigail is een van de 9.000 kwetsbare christenen die in de komende maand zijn aangewezen op voedselhulp.
- Open Doors voorzag in de afgelopen maanden al honderden kwetsbare gezinnen in Nigeria van voedselhulp. Jouw support maakt dat ze hiermee door kunnen gaan. Bid dat de Here God dit werk zegent.
- Bid om bescherming voor Abigail en haar familie, gewelddadige aanvallen gaan in het noorden van Nigeria onverminderd door.

- Bid om een voorspoedige oogst voor Abigail. Bid ook dat ze het verlies van haar man kan verwerken. Bid om troost en nabijheid in haar wandel met God.

* *Schuilnaam*

2. Alba uit Colombia over het verlies van haar man

'Plinio was echt een zegen van de Here God'

Iedereen die een bedreiging vormt voor illegale groeperingen in Colombia, moet uit de weg. Zo ook de Alba's man, Plinio Salcedo. Hij werd in augustus 2019 vermoord.

Alba en haar twee kinderen Daniela en Sebastian hebben het zwaar met het verlies van hun man en vader. Na zijn overlijden vingen medewerkers van Open Doors hen op en verhuisden ze naar een ander dorp. De pijn, het verdriet en de vragen zijn er nog elke dag. In december vorig jaar bezocht een team van Open Doors het gezin opnieuw. Alba vertelde tijdens die ontmoeting over de gebeurtenis die haar leven veranderde.

Het was een normale dag

“Die 10e augustus was een normale dag. Het was rustig en stil op straat want er waren gevechten geweest tussen rivaliserende bendes. Het was warm en we besloten te doen wat we altijd deden: naar de kerk en aan het werk. Mijn man was voorganger en hij was in de ochtend naar de kerk gegaan om daar te bidden. De kinderen speelde buiten en ik was in de keuken samen met andere vrouwen aan het werk. Toen mijn man thuiskwam, hielp hij ons waarna hij naar binnen ging om het nieuws op TV te bekijken. Het was een normale dag totdat we schoten hoorden. Ik rende zo snel als ik kon ons huis in, naar de kamer waar Plinio was. Hij was al overleden toen we daar aankwamen.”

Geen dag zonder Gods genade

“Ik snap nog steeds niet door wie of waarom hij vermoord werd. Ik heb nog steeds veel vragen. Plinio was echt een zegen van de Here God. Hij was vriendelijk en mild. Hij had een hart voor de gemeenschap. Het is moeilijk om de draad weer op te pakken, om de dagelijkse dingen te doen. Elke dag wanneer ik wakker word en opsta, denk ik: ‘Hoe moet ik verder?’ Dan zie ik Daniela en Sebastian en vertel ik mezelf dat ik voor hen verder moet. Ik krijg gelukkig hulp via de kerk en er gaat echt geen dag voorbij zonder de genade van God. We zijn Hem zo dankbaar, want er is geen dag geweest dat we zonder eten zaten. Soms kregen we geld van mensen die we niet eens kenden.”

Na de moord op Plinio verhuisde het gezin naar een ander dorp. Het was daar veiliger, maar het betekende ook dat Alba, Daniela en Sebastian opnieuw moesten beginnen in een totaal andere omgeving. Het verdriet en de pijn leeft bij Alba maar ook bij haar kinderen. Ze gaan allemaal anders om met het gemis. “Mijn zoon klampt zich aan mij en zijn zusje vast. Hij huilt veel en zegt dingen als: ‘Ik wil niet dat er iets met jou gebeurt, want ben blijf ik alleen achter’. Daniela is een stuk minder expressief in haar gevoelens. Ze laat niet echt zien wat er diep in haar leeft.”

Tot rust komen

Het is bijna Kerst 2019 als Alba, Daniela en Sebastian opnieuw hun spullen inpakken. Ze mogen een paar weken aansterken in een opvanghuis van Open Doors. Een veilige plek, ver weg van hun huidige dorp. De rust, (pastorale) gesprekken en aandacht doen het gezin heel goed. Daniela is een stuk vrolijker en geniet van de vrijheid en de activiteiten die ze samen met de andere kinderen in het opvanghuis onderneemt. Ook Alba vindt een stuk heling in de periode dat ze in het opvanghuis zijn. Ze ontdekt dat ze het verdriet niet alleen hoeft te dragen. Ze voelt zich omringt door andere, liefdevolle mensen. Sebastian heeft de tijd van zijn leven: hij maakt nieuwe vrienden en voetbalt veel met hen.

Nieuwe plek

Na deze periode regelde Open Doors een nieuwe woonplaats voor het gezin. Hun oude, tijdelijke huis stond in een onveilig gebied. Dankzij uw hulp en ondersteuning woont het gezin nu op een veilige plek. “Alba wil graag een naaiatelier openen in haar woonplaats. En Daniela en Sebastian gaan naar school. Ze zijn vrolijk”, vertelt een lokale medewerker van Open Doors. “Dankzij de psychosociale begeleiding zien we dat het gezin het leven weer aankan.”

Gebeds-en dankpunten

- Bid om Gods liefdevolle troost en heling voor Alba, Daniela en Sebastian.
- Dank voor de veilige plek waar het gezin nu woont. Dank ook dat de begeleiding het gezin vooruit helpt.
- Bid om moed voor voorgangers als Plinio om over de Here Jezus en Zijn vrede te blijven spreken.

3. Dewanti en Mayna gedoopt in Bangladesh

'Het was een gezegend moment voor onze kerk'

Terwijl de hele wereld zucht onder de gevolgen van de coronacrisis, zijn er gelukkig ook prachtige tekenen van Gods Koninkrijk die we graag met jullie delen.

Een kleine kerk in Bangladesh liet ons via de lokale Open Doors-partner weten dat in hun dorp steeds meer mensen tot geloof komen en zich laten dopen. In dit dorpje in het noordoosten van Bangladesh werden afgelopen maand vijftien mensen in het openbaar gedoopt: een wonder!

Bovendien opmerkelijk nieuws want de meerderheid van de bevolking in Bangladesh is moslim. Iedereen die zich laat dopen weet van tevoren welke risico's dit met zich meebrengt. Desondanks kozen deze mensen ervoor om de overstap naar het christelijk geloof te maken.

Open Doors-partner Peter zegt: "Het was een gezegend moment voor onze kerk. In februari dit jaar werden ook al tien mensen uit ons dorp gedoopt. Er was een andere groep die zich ook wilde laten dopen, maar door de lockdown hebben we hun doop moeten uitstellen tot afgelopen maand."

Sommige nieuwe gelovigen hadden een keuze voor het christelijk geloof gemaakt nadat ze deelgenomen hadden aan het alfabetiseringsprogramma van Open Doors. Alle dopelingen kregen een Bijbel zodat ze voortaan zelf het woord van God kunnen lezen.

De twee zusjes Dewanti en Mayna, waren de eerste vrouwen die deelnamen aan het alfabetiseringsprogramma in het dorp die zich lieten dopen. Ze waren in het dorp komen wonen in 2017. Daar kwamen ze in contact met Simon die het evangelie met hen deelde. Simon had al lange tijd met de mannen en de kinderen gewerkt, maar kwam pas later in contact met de zusjes. Hij nodigde Dewanti en Mayna uit voor het alfabetiseringsprogramma en de rest van het verhaal las je hierboven al.

Behalve deze vrouwen zijn in de afgelopen drie jaar al twintig gezinnen tot geloof gekomen en gedoopt in dit dorp, vertelt broeder Simon. "Ze wisten heel goed dat een verandering van geloof vervolging en mogelijk sociale uitsluiting met zich mee zou brengen in de traditionele geloofsgemeenschap. Maar ik ben onder de indruk van hun eenheid en vasthoudendheid in het geloof in Jezus Christus."

Dank- en gebedspunten

- Dank de Here God voor al deze mensen die werden gedoopt.
- Dank dat zelfs de coronapandemie niet in staat was om deze dorpingen te weerhouden van hun doop.
- Bid dat deze nieuwe gelovigen een zout en een licht in hun eigen gemeenschap zijn en dat ze verder groeien in hun jonge geloof.